

at Veilængden der er større, og efter den Erfaring, jeg har — jeg har boet et Par Aar i Fredericia, og det er saaledes rigtignok kun en kort Tid, hvori jeg samlede denne Erfaring, saa at den maaskee kan være seilagtig — er det mig indlysende, at man i en Isvinter meget lettere kan komme over fra Snoghøi til Kongebroen end fra Fredericia til Strib; ja, det forekommer mig endogsaa da at være umuligt at komme over til Strib. Jeg troer derfor ikke, at man er berettiget til at lade Hensynet til det letteste Overfartsssted være aldeles ude af Betragtning. — Den høitagtede Minister har udtalt, at Lovforslagets Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, vil være eensbetydende med Lovens Forkastelse eller, rettere sagt, vilde have til Følge, at Loven ikke i denne Session kom ud som Lov. Det staaer imidlertid ikke for mig saa aldeles klart, at der herpved egentlig vilde tabes noget Væsentligt. Jeg hørte vel, at den høitagtede Minister yttrede, at det var af megen Vigtighed, at Arbejderne paa Fyen ikke led noget Afbræk, ikke bleve udsatte men jeg troer ogsaa, at de meget vel maa kunne fortsættes i Maretts Løb, da det jo i alt Fald er givet, at Linien skal gaae, om ikke heelt til Kauslunde, saa dog til Nærheden deraf, og det forekommer mig derfor ikke, at man kan tillægge det stor Vægt, at en Udsættelse af Sagen vilde føre til at standse Arbejdet paa det Stykke, der gaaer fra Kauslunde og længere mod Vest. Det vilde ogsaa være mig hjært, inden jeg endelig stemmer i denne Sag, om Linien fra Snoghøi til Nebel-Tav. Lov var bleven nøiagtig undersøgt og iværksat, hvilket jeg ikke antager nu er Tilfældet, og man tør derfor vistnok haabe, at saadanne nøiagtige Oplysninger inden den Tid ville komme tilstede ved Regjeringens Foranstaltning. Jeg troer saaledes, at der ikke vil være noget Væsentligt tabt, om Loven ikke bliver vedtagen i denne Session, da der indtil næste Session kun er et Tidsrum af tre Tjerdingaar. Til den Tid vide vi, at der af Regjeringen vil blive forelagt Forslag om Dampfærger, og det forekommer mig ogsaa, at dette Spørgsmaal maa afgjøres omtrent samtidig med, at man bestemmer sig for, til hvilket Endepunkt i Fyen

man vil føre Banen; thi jeg erkjender, at Dampfærger nødvendigvis høre med til hele Foranstaltningens Afslutning. Jeg skal derfor tillade mig med disse Ord at henlede Opmærksomheden paa, hvorvidt det maaskee vilde være rigtigt, at Sagen stillebes i Bero, indtil den igjen kan blive forelagt Thinget med det Forslag til Dampfærgers Anstæffelse, som den meget ærede Minister jo i et Vædringsforslag har forelagt det andet Thing, men som han der atter tog tilbage.

Indenrigsministeren: Jeg vil dog henstille til den ærede sidste Talers fornøiede Overveielse, om ikke den Erfaring, hvorpaa han beraaber sig, og som Ingen skal være fjernere end jeg til at nedsette, støtter sig til Fredericia Havn. Efter de Oplysninger, der foreligge, maa jeg ansee det for aldeles givet, at det første Sted, der frisyer til i Lillebølt, er Skjærbækbugten og dermed Middelfarts Havn; det næste Sted og meget snart derefter er Møllebugten incl. Fredericia Havn, og det fremgaaer klart af de mangfoldige Kort — jeg troer 3—4 — der findes i de skrevne Bilag, af hvilke naturlige Grunde dette maa finde Sted. Det ærede Medlems Erfaring kan neppe gjælde det Sted, hvor der hidtil ikke har kunnet gøres nogen Erfaring, da der hverken der har været indrettet nogen Færge eller noget Havneanlæg, og man maaskee kun ved præferende Leilighed har sat en Baad ud derfra, nemlig fra den sydlige Kastelspynt til det sydlige Punkt af Stribs Odde; men naar man efterseer Kortet, vil det vise sig, at selve Strømmen der maa holde Fjærvandet længere frit end paa de andre nævnte Steder. I ethvert Fald er det vist, at baade Drivisen og den faste Is sætter sig tidligt i Skjærbækbugten og lukker derved Middelfart Havn. Naar man iøvrigt taler om Middelfart som gunstigere stillet, maa man ikke glemme, at det kun kan være, naar man tænker sig Middelfart plus Kongebroen og maaskee Batterispynten med.

Jeg skal dernæst gjøre to Bemærkninger med Hensyn til dette Spørgsmaal. Den ene er den, at det, at Iisforholdene lukke Belterne, Gud ske Lov hører til Undtagelserne; der er